

BORIS A. NOVAK

***Tercinák egyidős költőtársamnak*¹**

*Mindketten egy napon születünk,
és a mai nap amyi idős vagyok, mint te,
mikor meghaltál. Ezért az emlékezet e furcsa*

*ereje hajt hozzád. Az éjszaka közepén,
mely kiűzte a csillagokat a félreeső hegyvidék
völgyéből, az anyanyelv fátyolszövetét*

*ragyogó kelmévé dúsitottad
s az igazságig. Te, első a költők közt,
aki az árnyak történelem nélküli törzsének*

*történetet adtál ajándékba. A szerelem dalával.
Mindannyian nagyobbak vagyunk, mert a vállaidon
állunk, te óriás. Haragos tekintetek öltek*

*meg téged, a gyávák fekete varázsa,
a sűrű irigység. Téged, aki a nyelv erejével
világot alkottál, suttogás ölt meg. Legyek. Molyok...*

*Aztán emlékmű talapzatára állítottak,
megkövesedett emlékre. Kár az ilyen
nyelvvarázsló alpokalji néma férfiakért.*

*Mert a süketeknek költeni tévelygés...
Nemzeted most szabad, a jövő fényes.
Ám mintha megisméltődne sorsa a vakondnak.*

*Ha a közelben valahol háború dúl,
nemzeted más csatornára vált. Inkább a kis
viskója menti eleven sövényeket nyírja le. Versem*

*értéktelen. Nemzeted felülről néz le rám.
Félek, hogy boldogságomat irigyli.
Hogy gyilkolás nélkül többletet nem érhet el.*

*Félek az emberektől, akik élvezik a levertséget.
Félek az emberektől, akik az érintéstől rettegnék.
Ezt szerettem volna titokban elmondani neked.*

Csak neked. Mert egykorú költőtársak vagyunk.

¹ France Prešeren 1800. december 3-án született, vele társalog a költő.

BORIS A. NOVAK (1953, Belgrád) költő, drámaíró, esszéista, műfordító. Összehasonlító irodalmat és filozófiát tanult, majd dramaturgként és szerkesztőként dolgozott. A ljubljana-i egyetem professzora, a *Nova Revija* alapító tagja. Legutóbbi verseskötete 2005-ben látott napvilágot *A discsőség szertartása (Obredi slovesa)* címmel. Számos díjat kapott (Arany Madár-díj, 1978; Prešeren-díj, 1984; Jenko-díj, 1995; Sovre-díj; Arany jel-díj; Bosnyák Írószövetség díja, 2000).